

वपुष्मता पुष्पकादिवत्प्रशस्ताकारेण ॥ ५० ॥ ५१ ॥ जहि प्राणैर्वियोजय ॥ ५२ ॥ यदज्ञानान्निहतोऽतःशप्ये ननुप्रत्यक्षमेवभस्मीकरोमि सुदुःखमतिदारुणमिति क्रियावि
शेषणे ॥ ५३ ॥ दुःखं मरणपर्यवसायि सांप्रतं वर्तते त्वन्निमित्तमिति शेषः ॥ कालं करिष्यसि मृत्युं प्राप्स्यसि ॥ ५४ ॥ ब्रह्महत्या तत्समं पापं ॥ ५५ ॥ एतादृशो भावः पुत्र
शोकेन मरणरूपः यथा तत्तद्वस्तु दक्षिणां दातारं यथा सा दक्षिणान्यतः प्राप्ता भवति तद्वत् ॥ ५६ ॥ देहं देहौ ॥ ५७ ॥ शब्दवेध्यनुकर्षिणा प्रथमं शब्दवेधिना पश्चाद्विद्वशल्या

एवमुक्त्वा तु दिव्येन विमानेन वपुष्मता ॥ आरुरोह दिवं क्षिप्रं मुनिपुत्रो जितेंद्रियः ॥ ५० ॥ सकृत्वाऽथोदकं तूर्णं तापसः सहभार्यया ॥
मामुवाच महातेजाः कृतांजलिमुपस्थितं ॥ ५१ ॥ अद्यैव जहि मां राजन् मरणेनास्ति मे व्यथा ॥ यः शरेणैकपुत्रं मां त्वमकार्षीरपुत्रकं
॥ ५२ ॥ त्वयापि च यदज्ञानान्निहतो मे स बालकः ॥ तेन त्वामपि शप्येहं सुदुःखमतिदारुणं ॥ ५३ ॥ पुत्रव्यसनजंदुःखं यदेतन्मम सां
प्रतं ॥ एवं त्वं पुत्रशोकेन राजन् कालं करिष्यसि ॥ ५४ ॥ अज्ञानात्तु हतो यस्मात्क्षत्रियेण त्वयामुनिः ॥ तस्मात्त्वां नाविशत्याशु ब्रह्महत्या न
राधिप ॥ ५५ ॥ त्वामप्येतादृशो भावः क्षिप्रमेव गमिष्यति ॥ जीवितांत करो घोरो दातारमिव दक्षिणां ॥ ५६ ॥ एवं शापं मयि न्यस्य विल
प्य करुणं बभूव ॥ चितामारोप्य देहं तन्मिथुनं स्वर्गमभ्ययात् ॥ ५७ ॥ तदेतच्चित्तयानेन स्मृतं पापं मया स्वयं ॥ तदा बाल्यात्कृतं देवि शब्दवे
ध्यनुकर्षिणा ॥ ५८ ॥ तस्यायं कर्मणो देवि विपाकः समुपस्थितः ॥ अपथ्यैः सह संभुक्ते व्याधिरन्नरसे यथा ॥ ५९ ॥ तस्मान्मामागतं
भद्रे तस्योदारस्य तद्वचः ॥ इत्युक्त्वा सरुदं स्त्रस्तो भार्यामाह नुभूमिपः ॥ ६० ॥ नुकर्षणमपि कृतवता ॥ पापं मुनिकुमारवधरूपं ॥ तीर्थस्तु शब्दवेध्यानुशि
क्षिणेति पाठः शब्देन वेदुं योग्यं शब्दवेध्यं तदनुशिक्षितुं शीलं यस्य तेनेत्यर्थं चाह ॥ तदसंजसमिति स्पष्टमेव ॥ ५८ ॥ विपाकः फलं ॥ अपथ्यैर्व्यजनैः सह भुक्तेऽन्नरसे व्याधिर्य
थोपतिष्ठते ॥ व्याधि मन्नरसो यथेति पाठे उपस्थापयतीति शेषः ॥ ५९ ॥ उदारस्य श्रेष्ठस्य ॥ तद्वचः तद्वचः फलं त्रस्तो मरणभयादिति शेषः ॥ रुदन् जीवितं त्यक्ष्यामीति
भार्यामाहेतिसंबंधः ॥ ६० ॥